

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 12Csp/23/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618201218
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Šulajová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2018:6618201218.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Renátou Šulajovou v spore žalobkyne S.. F. Y., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom X., W. J. XXXX/XX, štátna občianka SR, zast. S.. H. J., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXX proti žalovanému Všeobecná úverová banka, a.s. so sídlom Bratislava, Mlynské nivy 1, IČO: 31 320 155, zast. advokátska kancelária ČERNEJOVÁ & HRBEK, s.r.o. so sídlom Bratislava, Kýčerského 7, IČO: 36 857 513, v konaní o zaplatenie sumy 1 903,64 Eur, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 1 903,64 Eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobkyni sa p r i z n á v a od žalovaného náhrada trov konania v plnom rozsahu, o ktorej výške súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku osobitným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou doručenu súdu dňa 16.03.2018 domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 1 903,64 Eur.

2. Uviedla, že dňa 01.01.2018 došlo k zrušeniu spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s. bez likvidácie formou jej rozdelenia a zlúčenia, okrem iného aj so spoločnosťou Všeobecná úverová banka ako nástupníckou spoločnosťou podľa ustanovení § 69 ods. 9 a § 218m a nasl. Obchodného zákonníka. Z tohto dôvodu uvádza ako nástupnícku spoločnosť žalovaného Všeobecnú úverovú banku, a. s.

3. So žalovaným, resp. so spoločnosťou Consumer Finance Holding uzatvorila úverovú zmluvu Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro č. 46230194 dňa 09.07.2014, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov prostredníctvom predschváleného úverového rámca vo výške 2 400,--Eur. Následne bol predschválený úverový rámec navýšený až do výšky 3 150,--Eur, avšak o tejto skutočnosti nebola zo strany žalovaného žiadnym spôsobom oboznámená, nebolo jej doručené oznámenie o zmene výšky úverového rámca. V rámci kreditných transakcií uhradila celkovú sumu 5 053,64 Eur. Pokiaľ vychádza zo skutočnosti, že úverový rámec je po navýšení 3 150,--Eur, na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 1 903,64 Eur (5 053,64 - 3 150 = 1 903,64 Eur).

4. V rámci debetných transakcií nebolo vyčerpané viac ako bol schválený úverový rámec, ak tomu tak bolo, žalovaný mal povinnosť oboznámiť ju s touto skutočnosťou a ďalej nepovoliť výber prostredníctvom kreditnej karty. V tomto smere poukázala na ustanovenie § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka.

5. V uzatvorenej zmluve absentujú obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a to výška, počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov, keďže zmluva uvádza len údaje o výške mesačnej splátky, z ktorej nie je zrejmé akú časť z nej predstavuje

istina, akú časť úrok a akú časť poplatky, a taktiež zmluva neobsahuje údaje o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

6. Zmluva obsahuje aj neprijateľné podmienky, ktoré sú spôsobilé založiť hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa ako poistenie, rozhodcovskú doložku, vyhlásenie spotrebiteľa v zmluve, že sa oboznámil s podmienkami a všeobecnými obchodnými podmienkami. Zmluvu považuje uzavretú v rozpore so zákonom a v zmysle § 37, § 39 Občianskeho zákonníka za neplatnú.

7. Žalovaný výšku dlhu sám jednostranne diktuje, bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom a bez ich dohody a neustále požaduje plnenie bez právneho dôvodu. Žalovaný jej oznámil, že eviduje nedoplatok s čím nemožno súhlasiť, a preto sa obracia na súd.

8. Žalobkyňa k odporu žalovaného písomne uviedla, že prvotný dokument, t. j. žiadosť o vydanie a používanie pôžičkovej karty je podľa vyjadrení žalovaného vyzvanie potenciálneho klienta z jeho strany a až následne sa rozhodne, či nakoniec bude úver schválený alebo nie. Vo všetkých dokumentoch je však žalobkyňa uvádzaná ako klient, nie ako potenciálny klient, a to, že si mala celú, niekoľkostranovú zmluvnú dokumentáciu sama naštudovať, je zo strany žalovaného hrubo zavádzajúce a nezodpovedné, nakoľko spotrebiteľ nemá šancu také veľké množstvo dokumentov preštudovať sám, bez vysvetlenia, bez odbornej pomoci a poradenstva. Práve túto skutočnosť žalobkyňa uvádza ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, a teda vyhlásenie spotrebiteľa, že sa oboznámil so všetkými obchodnými podmienkami, naozaj prenáša dôkazné bremeno na spotrebiteľa. Žalovaný tvrdí, že žiadosť o úver, obchodné podmienky, cenník a potvrdzujúci list sú právnou súčasťou zmluvy o úvere a tvoria ju ako jeden celok. Žalobkyni však žiadny potvrdzujúci list nebol doručený, a tento nie je súčasťou ani príslušného spisu. Žalovaný svoje tvrdenia opiera o Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a taktiež o rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/2015 Home Credit Slovakia, a.s. proti H. G.. Tieto tvrdenia žalobkyňa odmieta, nakoľko predmetný rozsudok Súdneho dvora Európskej únie nie je aplikovateľný a nie je spôsobilý zmeniť rozhodovaciu prax všeobecných súdov Slovenskej republiky. V prvom rade, najpodstatnejšie je uvedomiť si, že Súdny dvor EÚ vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho. V súlade s vyššie uvedeným Súdny dvor EÚ aj vo veci C 42/15 poskytol výlučne výklad Smernice a v žiadnom prípade sa nemohol a ani sa nevyjadroval k výkladu zákona č. 129/2010 Z. z. Naopak, výklad vnútroštátneho práva poskytujú vnútroštátne súdy. V zmysle vyššie uvedeného, okrem skutočností, že Smernici nie je možné ani po Rozsudku C 42-15 priznať ani priamy ani nepriamy účinok, je potrebné vyhodnotiť nečlenenie splátok na istinu úroky a poplatky ako neprijateľnú spotrebiteľskú podmienku. V súvislosti s končenou splatnosťou spotrebiteľského úveru žalobkyňa poukazuje na to, že tento údaj má byť v zmluve uvedený jednoznačne, teda uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, pričom pokiaľ tieto údaje majú vyplývať zo všeobecných obchodných podmienok, tak k tomu aj okresný súd uvádza, že obchodné podmienky majú iba bližšie špecifikovať a vysvetľovať údaje, ktoré sú uvedené v zmluve a všetky zákonné náležitosti musí obsahovať samotná zmluva. Žalobkyňa popiera tvrdenia žalovaného, že sa jedná o revolvingový úver, nakoľko z predmetnej zmluvy/žiadosti nie je presne určené a definované, že sa jedná o revolvingový úver, jednalo sa o pôžičkovú kartu, a Bankomatku Quatro. Žalobkyňa popiera skutkové tvrdenia žalovaného, ktorými vznáša námietku premlčania, nakoľko skutkovou okolnosťou, od ktorej sa odvíja plynutie subjektívnej premlčacej lehoty je zaplatenie splátok úveru žalovanému, nakoľko v tom čase ešte žalobca nemohol vedieť a ani nevedel, že sa žalovaný bezdôvodne obohacuje, pretože si myslel, že žalovaný voči nemu postupuje s odbornou starostlivosťou. Žalobkyňa má za to, že na predmetný zmluvný vzťah sa vzťahuje 10-ročná premlčacia lehota, a to aj s poukazom na Rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 17Co/122/2017 zo dňa 12.12.2017. Žalobkyňa svojou žalobou o vydanie bezdôvodného obohatenia využila svoje zákonné právo bezprostredne po tom, čo sa dozvedela o skutočnosti, že žalovaný použil nekalé praktiky pri uzatváraní zmluvy, a teda splnila kumulatívnu podmienku na vydanie bezdôvodného obohatenia, t. j. začiatok plynutia premlčacej doby pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia sa viaže na vedomosť o tom, kedy sa žalobkyňa dozvedela o tom že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto zaň zodpovedá.

9. Zástupkyňa žalobkyne na pojednávaní súdu uviedla, že povinnosťou žalovaného bolo uzatvoriť takú zmluvu, z ktorej bude zrejmá výška RPMN, nakoľko bol daný len úverový rámec a fixná mesačná splátka. Žalobkyňa dostala od právneho predchodcu žalovaného poštou Žiadosť o aktiváciu Bankomatky, ktorú vyplnila, následne ju zaslala na podpis právnenému predchodcovi žalovaného, túto žiadosť on podpísal a

poslal ju späť žalobkyni poštou. Vtedy zo strany právneho predchodcu žalovaného boli zaslané aj listinné dôkazy, ktoré boli súčasťou podaného odporu zo strany žalovaného, predtým ako podpísala žiadosť sa žalobkyňa s nimi nemohla oboznámiť. Tento právny vzťah medzi nimi stále trvá, z vymáhacej spoločnosti Intrum Justitia kontaktujú žalobkyňu e-mailom na splácanie dlhu z titulu uzatvorenej zmluvy s právnym predchodcom žalovaného. Pôvodne v žiadosti o aktiváciu Bankomatky bol dohodnutý úverový rámec 2 400,--Eur, ktorý na žiadosť žalobkyne bol navýšený na 3 150,--Eur a bola zvýšená aj fixná mesačná splátka na sumu 105,--Eur. Žalobkyňa z titulu uzatvorenej zmluvy o úvere neuzatvárala žiadnu poisťovnú zmluvu.

10. Žalovaný v písomnom odpore proti platobnému rozkazu žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Zmluva o úvere je platným právnym úkonom a obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch. Ich spoločnosť uzavrela ako veriteľ so žalobkyňou dňa 09.07.2014 zmluvu o úvere. Ako je zrejmé z písomného vyhotovenia listín tvoriacich zmluvu o úvere ako celok (v tom pravom právnom zmysle), táto sa skladala/skladá z viacerých dokumentov, tvoriacich jej neoddeliteľné súčasti (zmluva, obchodné podmienky, cenník a potvrdzujúci list). V skratke a všeobecne možno celý vtedajší proces popísať tak, že (potenciálny) klient majúci záujem o poskytnutie bankového produktu/služby zo strany ich spoločnosti ich kontaktuje (najčastejšie telefonicky, na základe predošlej skúsenosti či ako dôsledok marketingových činností našej spoločnosti, t. j. zaujme ho reklama na ten - ktorý produkt), pričom podľa jeho predbežných predstáv je spísaný prvotný dokument - žiadosť o vydanie a používanie pôžičkovej karty, ktorý predstavuje tzv. invitatio ad offerendum, t. j. akési vyzvanie potenciálneho klienta zo strany ich spoločnosti na predloženie ponuky z jeho strany, ktorou sa rozumie vyplnenie nevyhnutných údajov do žiadosti, ktoré údaje ich spoločnosť posúdi a rozhodne sa, či nakoniec úver schváli a dôjde tak k uzavretiu zmluvy, alebo neschváli z dôvodu napr. toho, že ponúknutá bonita potenciálneho klienta nepostačuje v zmysle zákonných povinností našej spoločnosti). Zmluva o úvere je spolu s obchodnými podmienkami doručená klientovi korešpondenčne. Úlohou žalobkyne, ako v tom čase stále ešte len potenciálneho klienta, korešpondujúcou s legitímnym očakávaním ich spoločnosti v seriózny prístup, bolo celú zmluvnú dokumentáciu si podrobne a zodpovedne prečítať (naštudovať) a v prípade záujmu žiadosť o úver podpísať.

11. Oboma stranami dopodpisovaná zmluva o úvere sa stala zmluvou a po právnej stránke bola tvorená žiadosťou o úver, obchodnými podmienkami, cenníkom a potvrdzujúcim listom, ktoré sú právnou súčasťou zmluvy o úvere a tvoria ju ako jeden celok.

12. Právna previazanosť komponentov Zmluvy o úvere, plynie i priamo zo zákona č. 510/2002 Z. z. o platobnom styku a zároveň platí, že zmluvná voľnosť účastníkov právneho úkonu predstavuje jednu zo základných zásad súkromného práva a týmto nič nebráni dohodnúť obsah svojich vzájomných práv a povinností spôsobom, aký sami považujú za najvhodnejší. Zo žiadneho právneho predpisu platného a účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere (t. j. v roku 2014) zároveň nemožno odvodiť záver, že za zmluvu možno považovať len taký dokument, na ktorom sa nachádzajú zachytené podpisy jeho účastníkov, resp. zákaz dojednania časti zmluvného obsahu aj na dokumente, výslovne označenom ako súčasť zmluvy a k tejto priloženom. Jednalo by sa o neprímerane reštriktívny, právne nepodložený a ničím neodôvodnený výklad, ktorý by bol v kritickom rozpore so zásadou zmluvnej voľnosti a legitímnych očakávaní účastníkov právneho úkonu.

13. K otázke možnosti uvádzania obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa vo veľmi nedávnom rozhodnutí vyjadril tiež Súdny dvor Európskej únie, ktorý rozsudkom vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti H. G. na jednu z prejudiciálnych otázok položených Okresným súdom Dunajská Streda veľmi jasne uviedol, že "článok 10 ods. 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči." Z vyššie uvedených skutočností (či už zákona o platobnom styku alebo rozhodovacej praxe českého, ale najmä SDEÚ) je zrejmé, že účastníkom Zmluvy o úvere nič nebránilo v určení svojich zmluvných práv a povinností vo viacerých zmluvných dokumentoch, a teda aj v Obchodných podmienkach či v Cenníku.

14. Žalobkyňa uvádza, že v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, okrem iného, konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru. V tomto konkrétnom prípade však ide o zmluvu

uzavretú na dobu neurčitú, ktorej predmetom je revolvingový úver, t.j. svojou povahou neustále dopĺňaný a čerpaný úver - z uvedeného je zrejmé, že údaj o konečnej splatnosti je v tomto prípade vopred nedosiahnuteľný, nakoľko jeho hodnota je závislá primárne od spôsobu, frekvencie a výšky čerpania a splácania úverových prostriedkov zo strany spotrebiteľa, čo dopredu ich spoločnosť nevie určiť ani odhadnúť (a pravdepodobne to pri podpise zmluvy nevie v podstate ani sama žalobkyňa). Nakoľko nie je možné vopred s určitosťou uviesť konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, požiadavka zákona je v tomto prípade plne splnená uvedením údajov o splatnosti splátok a o uzavretí zmluvy na dobu neurčitú (s možnosťami ukončenia v zmysle zmluvy). Dokonca aj článok X., bod 60 obchodných podmienok jasne deklaruje, že "zmluva, ktorej súčasťou sú tieto Obchodné podmienky, sa uzatvára na dobu neurčitú". Nasledujúci bod 61 zase uvádza, že "zmluva zaniká (a) odstúpením od zmluvy, (b) dohodou zmluvných strán, (c) výpoveďou jednej z nich". Na základe uvedeného je preto názor žalobkyne o údajnej absencii údajov o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru zjavne nesprávny.

15. Je viac ako zrejmé, že žalobkyňa poznala údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, ten bol prítomný aj v samotnej Žiadosti, tiež v potvrdzujúcom liste a bol žalobkyňi známy aj pred uzavretím zmluvy. Splátka istiny, úrokov a iného príslušenstva predstavovala celkovo sumu uvedenú priamo na prvej strane zmluvy, pričom výšku tejto sumy žalobkyňa bezpochyby poznala. Splátka istiny, úrokov a iného príslušenstva predstavovala celkovo sumu 80,--Eur, pričom bola nastavená jednotná splatnosť 1.-15. deň v kalendárnom mesiaci. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch: "Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať [...] výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Z uvedeného ustanovenia nevyplýva povinnosť uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere osobitne informáciu o tom, aká suma z každej splátky úveru sa započítava na istinu, úroky a poplatky. Smernica EÚ nevyžaduje rozdelenie splátok na istinu, úroky a poplatky. Tento záver potvrdil aj Rozsudok SDEÚ Home Credit podľa ktorého: "Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave." Z uvedeného vyplýva, že výklad podávaný žalobkyňou o potrebe rozpisovať splátky na istinu, úroky a poplatky je v rozpore s článkom 10 ods. 2 písm. h) Smernice EÚ.

16. V zmysle judikatúry SDEÚ povinnosť súdov vykladať národné právo eurokonformne sa uplatňuje aj v horizontálnych právnych vzťahoch, akým je aj vzťah zo zmluvy o úvere uzatvorenej medzi stranami tohto sporu. Povinnosť vykladať vnútroštátne právo vo svetle znenia a účelu smerníc EÚ zahŕňa okrem iného aj povinnosť vykladať vnútroštátne právo v súlade s interpretáciou smerníc EÚ vyjadrenou v príslušných rozhodnutiach SDEÚ interpretujúcich právo EÚ. Štátne orgány majú povinnosť eurokonformne vykladať vnútroštátne právo v najväčšej možnej miere, nesmie však ísť o výklad, ktorý je zjavne contra legem. Inými slovami, ak § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch pripúšťa eurokonformný výklad, t. j. ak takýto výklad nie je možné považovať za výklad contra legem, súd prvej inštancie je povinný ho pri rozhodovaní predmetnej veci uplatniť. Eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, na ktorý v tomto konaní poukazuje, je pritom celkom zjavne možný a v žiadnom prípade ho nie je možné považovať za výklad contra legem.

17. Keďže eurokonformný výklad je v tomto prípade možný, súd prvej inštancie je povinný ho uplatniť. Zásada konformného výkladu totiž vyžaduje, aby vnútroštátne súdy urobili všetko, čo je v ich právomoci, berúc do úvahy celé vnútroštátne právo a uplatniac výkladové metódy ním uznané, s cieľom zaručiť úplnú účinnosť európskych predpisov (v tomto prípade smernice) a dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným európskymi predpismi (tu smernicou). V súčasnosti, t. j. v čase po rozsudku SDEÚ Home Credit začína mať podľa ich názoru eurokonformný výklad, pokiaľ ide o údajnú povinnosť uvádzať do zmluvy o spotrebiteľskom úvere tzv. rozpis splátok, dominantnú prevahu (i keď sa v minulosti pred rozsudkom SDEÚ Home Credit objavovali aj súdne rozhodnutia s nesprávnym, žalobcom podávaným výkladom) - v plnej miere reflektuje rozsudok SDEÚ Home Credit, napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 12.01.2017, sp. zn. 16Co/785/2015, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 12.01.2017, sp. zn. 16Co/616/2015, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25.01.2017, sp. zn. 15Co/64/2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 14.12.2016 sp. zn. 17Co/963/2015, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.04.2017 sp. zn. 11Co/39/2016, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 06.07.2017 sp. zn. 14Co/56/2016 a najaktuálnejší rozsudok

Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 04.10.2017 sp. zn. 17Co/344/2017. Pritom aj bez nutnosti výslovného poukazu na nutnosť eurokonformného výkladu, výlučne pohľadom na logický význam príslušného ustanovenia zákona (§ 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch] je možné dospieť cez logický výklad k správnej aplikácii daného zákonného ustanovenia, ktorá aplikácia nevyžaduje tzv. rozpis splátok uvádzať v zmluve o úvere - už spomenutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 04.10.2017 sp. zn. 17Co/344/2017-143. Rovnako tak aktuálna judikatúra Najvyššieho súdu SR - vid' verejne dostupné uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.02.2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, v zmysle ktorého: „Nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy "výška", alebo "počet" či "termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov", je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Od 1. mája 2018 sa legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom."

18. K údajným neprijateľným podmienkam uvedeným v zmluve o úvere:

V tejto súvislosti žalovaný uviedol, že s tvrdením žalobkyne o akomsi prenášaní dôkazného bremena na spotrebiteľa pri prehlásení o oboznámení sa so zmluvnou dokumentáciou/poistnou zmluvou nemožno súhlasiť. Ide o štandardné a v zmluvných vzťahoch bežne sa vyskytujúce zmluvné ustanovenie, v tomto prípade riadne uvedené v zmluve. Ich spoločnosť nijak žalobkyni nebránila sa so zmluvnou dokumentáciou/poistnou zmluvou oboznámiť, tá jej bola riadne pred podpisom odovzdaná, pričom ich spoločnosť zmluvu podpisovala v dobrej viere v záujem žalobkyne zmluvu v danom znení podpísať (žiaľ, skutočnosť, či si klient zmluvnú dokumentáciu naozaj prečíta alebo nie, už ich spoločnosť nedokáže ovplyvniť, dané je jednoducho vecou podpisujúceho klienta - za pomoci použitia argumentu ad absurdum by inak mohli dospieť k tomu, že banka by mala byť zodpovedná za to, či si klient zmluvu prečíta celú alebo nie, či ju prečíta s porozumením alebo nie, prípadne či len nepredstiera záujem o danú zmluvu; má banka nútiť klienta, aby zmluvnú dokumentáciu pred zamestnancom banky či iným svedkom prečítal nahlas a výslovne potvrdil a najmä preukázal porozumenie jej obsahu? - samozrejme, ide o nezmysel). Ak dané zmluvné vyhlásenie klient prostredníctvom podpisu zmluvy schválil, znamená to, že s ním (slobodne a dobrovoľne) súhlasil a že odráža jeho skutočnú vôľu.

19. K rozhodcovskej doložke:

Žalobkyňa bez akéhokoľvek bližšieho zdôvodnenia vo svojej žalobe uvádza, že zmluva o úvere obsahuje rozhodcovskú doložku ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Z dôvodu uvedenej absencie akéhokoľvek zdôvodnenia zo strany žalobcu je preto nateraz ťažké ak nie nemožné zaujať k tomuto jej tvrdeniu adekvátne stanovisko a procesnú obranu. Navyše za azda najdôležitejšie vo vzťahu k tejto námietke žalobkyne pokladá ten fakt, že zmluvné ustanovenie o použití rozhodcovskej doložky bolo koncipované len ako návrh, s ktorým ale žalobkyňa nevyjadrila súhlas a preto nie je možné ju považovať za dojednanú a tiež žiadnym spôsobom nenamieta, že sa žalobkyňa obrátila na všeobecný súd. Takéto tvrdenie žalobkyne je v tomto prípade irelevantné a nemá význam sa k nemu viac vyjadrovať.

20. Ak by aj súd nakoniec dospel k záveru, že skutočne došlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobkyne (na čo však nie je vzhľadom na vyššie uvedené daný žiaden dôvod), vznáša týmto (za súčasného stavu síce len predbežne, t. j. in eventum) námietku premlčania vo vzťahu k všetkým plneniam žalobkyne, uskutočneným viac než dva roky pred podaním žalobného návrhu (resp. návrhu na vydanie platobného rozkazu) na tunajší súd, t. j. pred dátumom 16.03.2018. Nakoľko žaloba bola podaná na tunajší súd dňa 16.03.2018, premlčaniu podliehajú všetky (údajné) nároky žalobkyne (jednotlivé plnenia tak, ako vyplývajú z predložených výpisov z úverového účtu) datované pred dátumom 16.03.2016.

21. Zástupca žalovaného na pojednávaní súdu uviedol, že keďže ide o revolvingový úver, nie je možné určiť výšku RPMN, preto žalovaný mohol uviesť do zmluvy len indikatívny výpočet, ktorý vychádza priamo zo schváleného úverového rámca, a určuje sa pri splácaní úveru 12 mesačnými splátkami. Aj z Obchodných podmienok jasne vyplýva, že zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú.

22. Súd vykonal dokazovanie prečítaním Žiadosti o aktiváciu Bankomatky Quatro, výpisu z Bankomatky Quatro, Súhlasu so spracovaním osobných údajov, Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere, Informácie z cenníka, Informácie o RPMN, Obchodných podmienok, Vyjadrenia k návrhu na uzatvorenie mimosúdnej dohody a zistil nasledovný skutkový stav:

23. Dňa 23.06.2014 žalobkyňa podpísala a vyplnila Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro číslo 46230194, na základe ktorej jej bol poskytnutý úverový rámec 2 400,--Eur, pri štandardnej mesačnej splátke 80,--Eur, úrokovej sadzbe 22,80 % ročne. V časti V. Vyhlásenie klienta je indikatívne vypočítaná RPMN pri úverovom rámci aký bol žalobkyni predschválený 2 400,--Eur, pri predpoklade, že štandardná úroková sadzba a poplatky zostanú nezmenené, klient vyčerpá spotrebiteľský úver platbou kartou u obchodníka vo výške schváleného úverového rámca dňa 01.06.2014 ďalej je uvedené RPMN 24,21 %, priemerná hodnota RPMN 26,48 % (bod 3 V. Vyhlásenia klienta), deň splatnosti 15.deň v mesiaci (bod 2 V. Vyhlásenia klienta) a v bode 1 V. Vyhlásenia klienta je uvedené, že spotrebiteľský úver sa poskytuje na obdobie jedného roka, počnúc dňom prvého čerpania. V bode VI. rozhodcovská doložka nebola dojednaná a v bode VII. Úverové poistenie nebolo dojednané, žalobkyňa nezačiarkla, že prijíma komplexný súbor poistenia B, a taktiež nezačiarkla, že odmieta poistenie.

24. Žalobkyňa zároveň s vyplnením Žiadosti o aktiváciu Bankomatky Quatro zo dňa 23.06.2014 podpísala aj Súhlas so spracovaním osobných údajov, Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, Informácie cenníka vzťahujúce sa k Bankomatke Quatro, Informácie o finančnom sprostredkovaní SKK SFA, a taktiež Obchodné podmienky.

25. Žalovaným Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro bola podpísaná dňa 09.07.2014, kedy došlo k uzatvoreniu zmluvy.

26. Z výpisu účtu z Bankomatky Quatro má súd preukázané, že ku dňu 11.10.2016 boli debetné transakcie vo výške 8 927,42 Eur a kreditné transakcie vo výške 5 053,64 Eur. Vo výpise je ďalej uvedená štandardná splátka 105,--Eur, v rámci zrealizovaných transakcií sú uvedené poplatky za úverové rizikové poistenie typu A vo výške 1,54 Eur ako debetná transakcia mesačne.

27. V článku X. bod 6 Obchodných podmienok je uvedené, že zmluva, ktorej súčasťou sú Obchodné podmienky sa uzatvára na dobu neurčitú.

28. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, účinný k 09.07.2014, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka, účinný k 09.07.2014, ak poskytne dodávateľ spotrebiteľovi plnenie a spotrebiteľ si ho neobjednal, nie je spotrebiteľ povinný plnenie vrátiť ani ho uschovať; vylúčené sú aj ďalšie nároky dodávateľa voči spotrebiteľovi. Nevyžiadaným plnením je aj ďalšie opakujúce sa plnenie poskytnuté spotrebiteľovi na základe zmluvy uzavretej prostriedkami diaľkovej komunikácie, ak spotrebiteľ výslovne o takéto plnenie nepožiadala. Ak dodávateľ nepreukáže opak, považuje sa opakujúce sa plnenie vždy za nevyžiadané.

30. Podľa § 53c Občianskeho zákonníka, účinný k 09.07.2014, ak je spotrebiteľská zmluva vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí. Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ako aj ustanovenia obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach alebo v akýchkoľvek iných zmluvných dokumentoch, ktoré so spotrebiteľskou zmluvou súvisia, nesmú byť uvedené pre spotrebiteľa nečitateľným a menším písmom, ako ustanoví vykonávací predpis. Zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná.

31. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

32. Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

33. Podľa § 9 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 zákona č. 129/2010 Z. z., účinný k 09.07.2014, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú obsahuje dohodu o amortizácii istiny, je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Ak ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorej splátky spotrebiteľa nevedú k okamžitej zodpovedajúcej amortizácii celkovej výšky úveru, ale v období a za podmienok ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v inej zmluve sa použijú na vytvorenie kapitálu, je veriteľ povinný zrozumiteľne a stručne uviesť, či použitie takto vytvoreného kapitálu zaručuje splatenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru čerpaného na jej základe.

Amortizačná tabuľka podľa odseku 3 uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o spotrebiteľskom úvere.

Spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

Veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona. Ak veriteľ využil omyl spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery, považuje sa zmluva za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nepreukáže, že nemal úmysel obísť tento zákon.

Veriteľ alebo finančný agent nesmie ponúkať spotrebiteľovi výber rozhodného práva k zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorého zrejším cieľom je zbaviť spotrebiteľa práv, ktoré mu priznáva tento zákon.

Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Veriteľovi sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu spotrebiteľského úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený spotrebiteľský úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona 18a) alebo o osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa.

34. Podľa § 11 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z., účinný k 09.07.2014, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

35. Z vykonaného dokazovania, po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti mal súd preukázané, že žaloba žalobkyne je dôvodná. Je nepochybné, čo medzi stranami sporu ani nebolo sporné, že medzi nimi došlo k uzatvoreniu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na základe žiadosti a aktivácie bankomatky Qattro dňa 23.06.2014, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľských zmluvách. Tieto skutočnosti medzi stranami sporu sporné neboli.

36. Medzi stranami sporu taktiež nebola sporná skutočnosť, ktorú v žalobe tvrdila žalobkyňa, že jej bol poskytnutý úverový rámec 3 150,--Eur, o čo sama požiadala žalovaného a následne výška mesačnej splátky jej bola navýšená na sumu 105,--Eur mesačne, kde v rámci kreditných transakcií celkovo žalovanému uhradila sumu 5 053,64 Eur.

37. Súčasťou zmluvy o úvere boli aj listiny, a to Súhlas so spracovaním osobných údajov, Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, Informácie cenníka vzťahujúce sa k Bankomatke Quatro, Informácie o finančnom sprostredkovaní SKK SFA, a taktiež Obchodné podmienky, ktoré svojim podpisom žalobkyňa potvrdila, že sa s nimi oboznámila, a že sú súčasťou zmluvy. Ako je zrejmé aj z vyjadrenia žalovaného aj žalobkyne zmluva o úvere spolu s uvedenými listinami bola doručená žalobkyňi korešpondenčne, ktorá ich po preštudovaní a podpísaní zaslala žalovanému. V tomto smere súd nesúhlasí s námietkou žalobkyne, že si nevedela také veľké množstvo dokumentov preštudovať sama bez vysvetlenia a odbornej pomoci, nakoľko všetky uvedené listiny vrátane zmluvy o úvere jej boli zaslané poštou, to znamená, že si ich mohla sama prečítať, resp. ich dať posúdiť odborne znalejšou osobou. V tomto smere, keď žalobkyňa poukazuje na to, že je neprijateľná zmluvná podmienka keď vyhlásila, že sa oboznámila so všetkými obchodnými podmienkami, je jej námietka nedôvodná a irelevantná.

38. Súd v ďalšom podrobil preskúmaniu zmluvu o vydaní platobnej karty - žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro, či je v súlade so zákonom č. 129/2010 Z. z. Čo do obsahu súd posúdil uvedenú zmluvu ako revolvingový typ úveru, ktorý je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah môže fungovať neurčitú dobu. Z uvedeného dôvodu súd súhlasí s obranou žalovaného, že termín konečnej splatnosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) a dobu trvania zmluvy nie je možné vzhľadom na druh úveru uviesť. To, že išlo o revolvingový úver vyplýva aj zo Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere, ktoré žalobkyňa dňa 23.06.2014 podpísala, kde je uvedené, že ide o revolvingový bezúčelový spotrebiteľský úver s vykonávaním platobných operácií prostredníctvom kreditnej platobnej karty s logom Master Card.

39. V § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení ku dňu 09.07.2014 zákon ako podstatnú náležitosť spotrebiteľskej zmluvy uvádza uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanej na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto RPMN. Po preskúmaní zmluvy o úvere súd zistil, že v časti V. Vyhlásenie klienta bod 1 je uvedený len indikatívny výpočet RPMN za splnenia predpokladov, že štandardná úroková sadzba a poplatky zostanú nezmenené, klient vyčerpá spotrebiteľský úver platbou Kartou u obchodníka vo výške schváleného úverového rámca dňa 01.06.2014 a spotrebiteľský úver sa poskytuje na obdobie jedného roka počnúc dňom prvého čerpania, spotrebiteľ spláca istinu v rovnakých mesačných splátkach so začiatkom jedného mesiaca po dni prvého čerpania. Podľa názoru súdu splnenie podmienky uvedenej v § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu uzatvorenia zmluvy, týmto nie

je splnené. Jednak súd poukazuje na skutočnosť, že ide o indikatívny výpočet RPMN vo výške 24,21 % pri splnení určitých predpokladov, pričom jedným je, aby klient vyčerpal spotrebiteľský úver platbou kartou u obchodníka vo výške schváleného úverového rámca dňa 01.06.2014, pričom súd poukazuje na skutočnosť, že samotná zmluva o úvere bola uzatvorená až dňa 09.07.2014. Z uvedeného je zrejmé, že tento predpoklad ani nemohol byť splnený. Podľa názoru súdu ani príkladné uvedenie spôsobu výpočtu RPMN nemôže nahradiť jeho zákonom požadované uvedenie. Ďalej súd poukazuje aj na ustanovenie § 53c Občianskeho zákonníka, z ktorého je zrejmé, okrem iného, že ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ako aj ustanovenia obsiahnuté vo VOP alebo v akýchkoľvek iných zmluvných dokumentov, ktoré so spotrebiteľskou zmluvou súvisia nesmú byť uvedené pre spotrebiteľa nečitateľným a menším písmom ako ustanoví vykonávací predpis. Je zrejmé, že RPMN, aj keď ide len o indikatívny výpočet, ktorý je v rozpore s § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z., navyiac túto podmienku nespĺňa, keďže ide o ustanovenie spotrebiteľskej zmluvy, ktoré je uvedené menším písmom ako ustanovil vykonávací predpis, ktorým je v danom prípade zákon č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré boli novelizované Nariadením vlády SR č. 141/2014 Z. z., účinné od 01.06.2014. Podľa tejto úpravy (§ 1b) ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy ako aj ustanovenia obsiahnuté vo VOP alebo v akýchkoľvek iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou, musí dodávateľ uviesť písmom, ktorého výška je najmenej 1,9 milimetra. V prípade použitia menšieho písma bude zmluva neplatná. Uvedená absencia RPMN s poukazom na zdôvodnenie v tomto odseku spôsobuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ to, že predmetný spotrebiteľský úver sa považuje za bezúčinný a bez poplatkov.

40. Čo sa týka námietky žalobkyne, že zmluva v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ neobsahuje výšku, počet a termín splátok istiny a úrokov, pričom z výšky mesačnej splátky, ktorá je v zmluve určená ako 80,-- Eur nie je zrejmé akú časť z nej predstavuje istina, akú časť úrok a akú časť poplatky, k tomuto súd uvádza, že táto náležitosť v zmluve je splnená, nakoľko s poukazom na rozsudok Súdneho dvora vo veci Home Credit a. s. proti H. G. C 42/2015, z ktorého vyplýva, že smernica neustanovuje výpis vo forme amortizačnej tabuľky ako obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom Súdny dvor konštatoval, že s ohľadom na úplnú harmonizáciu, ktorú Smernica č. 48/2008 predstavuje, smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili ako povinnosť do zmluvy o úvere iné náležitosti než sú tie, ktoré vymenúva článok ods. 2 tejto smernice. Súdny Slovenskej republiky sú pri výklade ustanovení právnych predpisov platných na území SR povinné aplikovať eurokomformný výklad. Nie je teda potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala údaj o tom, aká časť splátky bude započítaná na istinu, a aká na úroky. V tomto smere súd poukazuje na aktuálnu judikatúru Najvyššieho súdu SR z 22.02.2008 sp. zn. 3Cdo/146/2017 „Nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy "výška", alebo "počet" či "termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov", je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Od 1. mája 2018 sa legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstránila možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom." Na základe uvedeného je v tomto smere námietka žalobkyne nedôvodná.

41. K namietanej otázke uzatvorenia poisťovnej zmluvy a rozhodcovskej doložky zo strany žalobkyne, súd uvádza, že v článku VI. zmluvy v časti rozhodcovská doložka nie je podpísaná žalobkyňou ako klienta, ani začiatkom, že by súhlasila s rozhodcovským konaním, preto je táto námietka ohľadne zmluvy žalobkyne nedôvodná. Súd je toho názoru, že k uzavretiu rozhodcovskej doložky teda ani nedošlo. Čo sa týka úverového poistenia v časti VII. zmluvy, k tomuto súd uvádza, že zo strany žalobkyne nebol prijatý komplexný súbor poistenia B a taktiež nezačiarila v zmluve, že odmieta poistenie, s čím mala vysloviť súhlas, že keď neodmietla poistenie, že banka v jej prospech uzatvorí poistenie schopnosti splácať úverové splátky v zmysle A základného súboru poistenia podľa rámcovej zmluvy o poistení uzatvorenej medzi bankou a poisťovňou Cardif Slovakia, a. s. a Všeobecných poisťovacích podmienok pre poistenie revolvingových úverov zo dňa 01.01.2014. Z výpisu z Bankomatky Quatro je preukázané, že žalovaný žalobkyňu strhával poplatky za úverové rizikové poistenie typu A vo výške 1,54 Eur mesačne ako aj vo výške 2,01 Eur mesačne, pričom podľa názoru súdu na to nemal dôvod s poukazom na to, že v zmysle § 53c Občianskeho zákonníka ide o zmluvu, ktorá súvisí so spotrebiteľskou zmluvou a táto

v čase podpisu nesmela byť uvedená pre spotrebiteľa nečitateľným a menším písmom ako ustanovú vykonávací predpis. Z bodu VII. zmluvy označenej ako "Úverové poistenie" je zrejmé, že uzatvorenie poistnej zmluvy je uvedené menším písmom ako stanovuje vykonávací predpis, ktorý je v danom prípade zákon č. 87/1995 Z. z. Podľa tejto úpravy (§ 1b) ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy ako aj ustanovenia obsiahnuté vo VOP alebo v akýchkoľvek iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou, musí dodávateľ uviesť písmom, ktorého výška je najmenej 1,9 milimetra. V prípade použitia menšieho písma bude zmluva neplatná. Podľa názoru súdu tiež ide o nekalú obchodnú praktiku, keď tým, že žalobkyňa nezačiarkla, že odmieta poistenie podľa žalovaného a podľa samotnej zmluvy, súhlasila s tým, že banka v jej prospech uzatvorí poistnú zmluvu, na základe ktorej je povinná splácať mesačné splátky.

42. Na základe vyššie uvedených dôvodov, keďže jednak súd posúdil zmluvu o revolvingovom úvere uzatvorenú medzi stranami sporu ako bezúročnú a bez poplatkov, a jednak ako neplatnú pre rozpor s ustanovením § 53c Občianskeho zákonníka (viď zdôvodnenie v odseku 39), súd má za to, že na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu, či už z neplatnej zmluvy alebo zo zmluvy bezúročnej a bez poplatkovej, a preto je dôvodné, aby žalovanej vydal bezdôvodné obohatenie vo výške, ktorú požaduje ako rozdiel medzi zaplatenými splátkami úveru a čerpaným úverom vo výške 1 903,64 Eur (5 053,64 Eur uhradené zo strany žalobkyne, 3 150,--Eur schválený úverový rámec), čo medzi stranami sporu ani sporné nebolo.

43. Zo strany žalovaného bola aj vznesená námietka premlčania uplatneného práva žalobou s tým, že žalobkyňi uplynula dvojročná subjektívna lehota. V zmysle § 107 Občianskeho zákonníka premlčanie je inštitút hmotného práva a jeho podstata spočíva v kvalifikovanom uplynutí času, v ktorom zo strany veriteľa nedošlo k vykonaniu jeho subjektívneho práva. V dôsledku tohto márneho uplynutia času dlžníkovi vzniká právo vzniesť na súde námietku premlčania a tým odmietnuť plnenie veriteľovi. Pri práve na vydanie bezdôvodného obohatenia je subjektívna lehota 2 roky a objektívna lehota 3 roky a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, tak 10 rokov. Začiatok plynutia premlčacej lehoty pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia sa viaže na vedomosť o tom, kedy sa žalobca dozvie o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto zaň zodpovedá. Obidve podmienky musia byť splnené kumulatívne. Základným účinkom premlčania je, že v prípade, ak sa dlžník premlčania dovoľá, premlčané právo veriteľovi nemožno v súdnom konaní priznať. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa tak premlčí uplynutím subjektívnej premlčacej lehoty, najneskôr však uplynutím objektívnej premlčacej lehoty. Z uvedeného vyplýva, že dĺžka objektívnej premlčacej doby nemôže byť nikdy prekročená, a to ani v prípade, ak by subjektívna doba mala ešte plynúť, prípadne ak plynúť nezačala. V konaní mal súd preukázané, že žalobkyňa zaplatila z titulu uzatvorenej Zmluvy o úvere zo dňa 09.07.2014 č. 46230194 poslednú splátku žalovanému dňa 11.01.2016. Žalobkyňa podala návrh na súd dňa 16.03.2018. Z uvedeného je zrejmé, že k podaniu návrhu malo dôjsť po uplynutí subjektívnej premlčacej lehoty. Súd sa však stotožňuje s tvrdením žalobkyne, že v danom konkrétnom prípade jej právo premlčané nie je. Je nesporné, že žalobkyňa podala žalobu na súd dňa 16.03.2018. Subjektívna premlčacia lehota nemohla začať plynúť už dňom úhrady poslednej splátky žalobkyne na predmetnú zmluvu o úvere, ktorá je predmetom tohto sporu, pretože v tomto momente ešte žalobkyňa nemala vedomosť o tom, že k bezdôvodnému obohateniu došlo. Pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvedel, bez ohľadu na to, že pri vynaložení všetkého úsilia sa mohol dozvedieť skôr, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu, a kto na jeho úkor bezdôvodné obohatenie získal. Zo strany žalovaného nebolo preukázané, že by sa žalobkyňa o bezdôvodnom obohatení dozvedala skôr, ako podala samotnú žalobu, čo vyplynulo aj zo samotnej výpovede žalobkyne. Naopak žalobkyňa preukázala listinných dôkazom (prílohou obálka), že právneho predchodcu žalovaného vyzvala listom, ktorý mu bol doručený 15.01.2018 na uzatvorenie mimosúdnej dohody s tým, že poukazovala na rozpor uzatvorenej zmluvy so zákonom č. 129/2010 Z. z. Z uvedeného listinného dôkazu je zrejmé, že len v januári 2018 sa dozvedela žalobkyňa o vzniku bezdôvodného obohatenia, a preto ak podala žalobu dňa 16.03.2018, podala ju počas plynutia subjektívnej dvojročnej premlčacej doby.

44. Na základe vyššie uvedeného dôvodu súd žalobe ako dôvodnej vyhovel, nakoľko mal za to, že plnenie, ktoré žalobkyňa ako spotrebiteľ poskytla žalovanému, spôsobilo vznik bezdôvodného obohatenia ako majetkový prospech získaný plnením jednak bez právneho dôvodu, resp. s plnením z neplatného právneho úkonu (viď zdôvodnenie v odseku 39, 42).

45. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

46. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

47. Súd žalobkyni priznal plnú náhradu trov konania, nakoľko vo veci mala plný úspech, o výške trov súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku osobitným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd Banská Bystrica, a to písomne.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.